

MUUTOKSIA VÄYLÄMAKSULAKIIN

Väylämaksulakia (1122/2005) on muutettu 21.11.2008 annetulla lailla 750/2008 ja 5.12.2008 annetulla lailla 787/2008, jotka tulevat voimaan 1.1.2009.

Laissa oleva vaatimus ulkomaille sijoittuneen laivanisännän Suomessa asuvasta edustajasta on poistettu.

Laivanisäntä on velvollinen maksamaan väylämaksun. Jos EU- tai ETA-alueelle sijoittuneella laivanisännällä on tulliviranomaisen hyväksymä, EU- tai ETA-alueelle sijoittunut edustaja, laivanisäntä ja hänen edustajansa ovat yhteisvastuullisesti velvollisia maksamaan väylämaksun. Muualle kuin EU- tai ETA-alueelle sijoittuneella laivanisännällä tulee olla tulliviranomaisen hyväksymä, EU- tai ETA-alueelle sijoittunut edustaja. Laivanisäntä ja hänen edustajansa ovat tällöinkin yhteisvastuullisesti velvollisia maksamaan väylämaksun.

Väylämaksun yksikköhintaa ja enimmäismäärää aluskäynniltä on alennettu keskimäärin 1,6 prosentilla. Alennus on kohdennettu kaikille alustyypeille.

Oheisena on väylämaksulaki ajantasaisena.

Apulaisjohtaja Matti Eronen

Asiaa koskevat tiedustelut: Oikeus- ja tilastopalveluyksikkö

Tämä tiedotuslehti
korvaa tiedotuslehden: 1/4.1.2008

Dnro 2788/00/2008
ISSN 1455-9048

VÄYLÄMAKSULAKI (22.12.2005/1122)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku Yleiset säännökset

1 § *Lain soveltamisala*

Suomen vesialueella kauppamerenkulkua harjoittavasta aluksesta suoritetaan valtiolle väylämaksua sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tätä lakia ei sovelleta alukseen:

- 1) jota käytetään yksinomaan sisävesiliikenteessä;
- 2) joka matkalla ulkomaisesta satamasta toiseen kulkee Suomen aluevesien kautta poikkeamatta Suomessa satamaan;
- 3) joka saapuu Suomeen ja lähtee Suomesta Saimaan kanavan kautta poikkeamatta Suomen rannikon satamaan;
- 4) jonka nettovetoisuus on alle 300 ja joka on 2 §:n 3 kohdassa määritelty risteilyalus tai 2 §:n 4 kohdassa määritelty lastialus; tai
- 5) jonka nettovetoisuus on alle 600 ja joka on 2 §:n 1 kohdassa määritelty matkustaja-alus.

2 § *Määritelmät*

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *matkustaja-aluksella* alusta, joka voi kuljettaa vähintään 120 matkustajaa, mutta joka ei ole risteilyalus eikä suurnopeusalus;
- 2) *suurnopeusaluksella* ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SopS 11/1981) liitteen X luvussa tarkoitettua suurnopeusalusta;
- 3) *risteilyaluksella* alusta, joka voi kuljettaa yli 12 matkustajaa, joka harjoittaa risteilyliikennettä ja joka ei Suomessa käydessään ota tai jätä lastia lukuun ottamatta aluksen omia tarpeita varten tarvittavaa polttoainetta tai muonaa; risteilyliikenteellä tarkoitetaan merimatkoja, joissa alus, joka ei ole säännöllisessä linjaliikenteessä, käy samalla matkalla Suomessa olevan sataman lisäksi vähintään kahdessa ulkomaisessa satamassa;
- 4) *lastialuksella* muita kuin 1–3 kohdassa määriteltyjä aluksia;
 - 4 a) *alusyhdistelmällä* ilman omaa kuljetuskoneistoa olevan aluksen ja siihen kiinnitetyn työntävän, koneellisen aluksen yhdistelmää, jos alusten muotoilu ja kytkentäjärjestelmä ovat sellaiset, että alusyhdistelmä pystyy toimimaan yhtenä aluksena; (21.12.2007/1267)
- 5) *nettovetoisuudella* aluksen mittakirjassa ilmoitettua nettovetoisuutta, joka on määritetty käyttäen vuoden 1969 kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen (SopS 31/1982) liitteessä I olevaa kaavaa;
- 6) *kauppamerenkululla* aluksella ansiotarkoituksessa suoritettua toimintaa, kuten lastin ja matkustajien kuljettamista, hinausta, jäänmurtamista, pyyntiä tai pelastus- ja avustustoimintaa;
- 7) *laivanisännällä* aluksen omistajaa, vuokraajaa tai sitä, joka käyttää tosiasiallista määräämisvaltaa aluksen liikennöintiin liittyvissä kysymyksissä;
- 8) *jääluokalla* alusten jääluokista ja jäänmurtaja-avustuksesta annetussa laissa (1121/2005) määriteltyjä jääluokkia I A Super, I A, I B, I C, II ja III;

9) *kantavuudella* ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SopS 11/1981) II-2 luvun 3 säännössä määriteltyä kantavuutta.

3 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Tullilaitos vastaa väylämaksatuksen toimittamisesta ja valvonnasta. Tullihallitus määrää tullilaitoksen sisäisestä toimivallan ja tehtävien jaosta.

Merenkululaitoksen on salassapitosäännösten estämättä annettava tulliviranomaiselle tämän lain soveltamisessa tarvittavia tietoja, selvityksiä, lausuntoja sekä muuta aineistoa. Merenkululaitoksen on tarvittaessa annettava tulliviranomaisille myös muuta virka-apua.

4 § (21.11.2008/750)

Maksuvelvollinen

Laivanisäntä on velvollinen maksamaan väylämaksun. Jos Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon sijoittautuneella laivanisännällä on tulliviranomaisen hyväksymä, Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon sijoittautunut edustaja, laivanisäntä ja hänen edustajansa ovat yhteisvastuullisesti velvollisia maksamaan väylämaksun.

Muualle kuin Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon sijoittautuneella laivanisännällä tulee olla tulliviranomaisen hyväksymä, Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon sijoittautunut edustaja. Laivanisäntä ja hänen edustajansa ovat tällöinkin yhteisvastuullisesti velvollisia maksamaan väylämaksun.

2 luku

Väylämaksun perusteet

5 §

Väylämaksu

Väylämaksu suoritetaan, kun alus saapuu ulkomailta Suomeen tai suomalaisesta satamasta suomalaiseen satamaan.

Jos alus saman matkan aikana purkaa ulkomailta tuomansa lastin tai jättää ulkomailta tuomansa matkustajat useampaan kuin yhteen suomalaiseen satamaan taikka ottaa ulkomaille vietävää lastia tai matkustajia useammasta kuin yhdestä suomalaisesta satamasta, suoritetaan väylämaksu vain kerran.

Jos alus saman matkan aikana poikkeaa Suomessa tapahtuvien lastausten välillä täydentämään lastia lastaus- tai ahtausteknisistä syistä ulkomaan satamassa, suoritetaan väylämaksu vain kerran.

Väylämaksua ei suoriteta aluksesta, joka pakottavista syistä ainoastaan saadakse määräyksiä jatkettavaa matkaa varten, aluksen kuntoonpanoa tai sen tarpeellisuuden tutkimista varten taikka polttoaineen ottamista varten poikkeaa Suomen satamaan jättämättä tai ottamatta lastia tai matkustajia.

6 § (5.12.2008/787)

Väylämaksun yksikköhinta

Väylämaksun yksikköhinta lastialuksesta ja matkustaja-aluksesta määräytyy aluksen jääluokan mukaan seuraavasti:

Jääluokka	Lastialus Yksikköhinta (euroa)	Matkustaja-alus Yksikköhinta (euroa)
IA Super	1,166	0,785
IA	2,182	1,547
IB, IC	4,403	2,666
II, III	6,318	4,455

Risteilyaluksen yksikköhinta on 0,954 euroa, suurnopeusaluksen 5,756 euroa ja sellaisen aluksen, jolla ei ole omaa kuljetuskoneistoa, 3,172 euroa.

7 §

Väylämaksun määrä

Lastialuksesta ja matkustaja-aluksesta suoritettava väylämaksu saadaan kertomalla aluksen nettovetoisuus ja 6 §:n 1 momentissa säädetty väylämaksun yksikköhinta keskenään. Jos lastialuksen nettovetoisuus on suurempi kuin 25 000, ylittävä osuus nettovetoisuudesta kerrotaan kuitenkin luvulla, joka on puolet 6 §:n 1 momentissa säädetystä yksikköhinnasta. Alusyhdistelmän nettovetoisuutena käytetään siihen kuuluvien alusten yhteenlaskettua nettovetoisuutta. (21.12.2007/1267)

Risteilyaluksesta ja suurnopeusaluksesta suoritettava väylämaksu saadaan kertomalla aluksen nettovetoisuus ja 6 §:n 2 momentissa säädetty yksikköhinta keskenään.

8 § (5.12.2008/787)

Väylämaksun enimmäismäärä aluskäynniltä

Väylämaksu on enintään 98 400 euroa. Matkustaja-aluksen väylämaksu on kuitenkin enintään 29 620 euroa ja risteilyaluksen väylämaksu enintään 40 640 euroa.

9 §

Aluksen nettovetoisuuden vahvistaminen

Jos alukselta puuttuu mittakirja, mittakirjassa ilmoitettu vetoisuus ei vastaa aluksen todellista vetoisuutta tai alus ei ole oikeutettu voimassa olevien aluksenmittaussääntöjen mukaan käyttämään mittakirjassa ilmoitettua nettovetoisuutta, Merenkululaitos vahvistaa väylämaksun laskemisessa käytettävän aluksen nettovetoisuuden voimassa olevien aluksenmittaussääntöjen mukaisesti.

3 luku

Maksuvapautus ja alennettu väylämaksu

10 §

Väylämaksujen vuotuinen enimmäismäärä ja lisämaksu

Kun matkustaja-aluksesta tai suurnopeusaluksesta on suoritettu 30 väylämaksua ja lastialuksesta 10 väylämaksua, alus on vapautettu saman kalenterivuoden aikana enemmistä väylämaksuista. Alusyhdistelmän maksukerrat lasketaan alusyhdistelmään kuuluvan työntävän, koneellisen aluksen käyntikertojen perusteella. (21.12.2007/1267)

Jos väylämaksun suuruuteen vaikuttavat seikat muuttuvat kalenterivuoden aikana siten, että 7 §:n mukainen väylämaksu nousee, aluksesta on suoritettava lisää väylämaksua. Väylämaksua on tällöin suoritettava kalenterivuodelta määrä, joka vastaa matkusta-

ja-aluksesta ja suurnopeusaluksesta kalenterivuodelta määräytyvää 30:tä suurinta ja lastialuksesta 10:tä suurinta väylämaksua.

11 §

Alennettu väylämaksu lastauskapasiteetin käyttöasteen perusteella

Lastialuksen väylämaksu suoritetaan 75 prosentilla alennettuna, jos aluksen lastauskapasiteetin käyttöaste on enintään 15 prosenttia, ja 50 prosentilla alennettuna, jos lastauskapasiteetin käyttöaste on yli 15 prosenttia mutta enintään 30 prosenttia.

Lastauskapasiteetin käyttöaste lasketaan vertaamalla Suomeen tuodun ja Suomesta viedyn lastin yhteenlaskettua määrää metrisinä tonneina osoittavaa lukua lukuun, joka on 90 prosenttia aluksen kantavuudesta.

12 §

Alennettu väylämaksu muilla perusteilla

Lastialuksen väylämaksu suoritetaan 50 prosentilla alennettuna, jos alus tuo Saimaan kanavalle suuntautuvan matkan yhteydessä samalla lastia ulkomailta Suomen rannikon satamaan tai jos alus vie Saimaan kanavalle suuntautuvan matkan yhteydessä samalla lastia ulkomaille Suomen rannikon satamasta.

Lastialuksen väylämaksu suoritetaan 75 prosentilla alennettuna, jos alus tuo ulkomailta lastia, joka sen suureen kokoon liittyvästä pakottavasta syystä johtuen joudutaan kuljetamaan muilla aluksilla tulosatamasta edelleen toiseen suomalaiseen satamaan.

Suomalaisesta satamasta viennin kauttakulktavaraa hakevan lastialuksen väylämaksu suoritetaan 50 prosentilla alennettuna, jos aluksen koko lasti on kauttakulktavaraa.

4 luku

Väylämaksun ilmoitusvelvollisuus, määrääminen ja kantaminen

13 §

Väylämaksuilmotus

Maksuvelvollisen on annettava tulliviranomaiselle ilmoitus maksun määräämistä varten. Väylämaksuilmotuksen tulee sisältää tarvittavat tiedot maksun määräämistä varten.

Kun alus saapuu ulkomailta Suomeen, väylämaksuilmotus annetaan siihen tullitoimipaikkaan, jossa aluksen tulokset tapahtuu.

Kun alus on kotimaanliikenteessä, väylämaksuilmotus annetaan siihen tullitoimipaikkaan, jonka toimialueella olevaan satamaan alus saapuu.

Väylämaksuilmotus voidaan antaa myös sähköisesti tai muussa automaattiseen tietojenkäsittelyyn soveltuvassa muodossa. Tullihallitus voi antaa tarkempia määräyksiä väylämaksuilmotuksen sisällöstä ja muodosta sekä ilmoitusmenettelystä.

14 §

Väylämaksun maksaminen

Väylämaksun maksamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa toisin säädetä, mitä tullin maksamisesta tullilaisissa (1466/1994) säädetään.

15 §

Väylämaksun maksaminen etukäteen

Edellä 10 §:n 1 momentissa tarkoitetut väylämaksut voidaan maksaa etukäteen yhdellä kertaa.

16 §

Arviomaksatus

Jos maksuvelvollinen ei ole antanut 13 §:ssä tarkoitettua maksu-ilmoitusta tai ilmoitus on puutteellinen, tulliviranomaisen on kehotettava maksuvelvollista määrääjässä arviomaksatukseen uhalla antamaan väylämaksu-ilmoitus tai täydentämään puutteellista ilmoitusta.

Jos maksu-ilmoitusta ei kehotuksesta huolimatta ole annettu tai väylämaksua ei voida periä täydennetyнкään ilmoituksen perusteella, maksatus on toimitettava arvion mukaan. Maksupäätöksessä on tällöin mainittava arvion perusteet.

Ennen arviomaksatusta maksuvelvolliselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

17 §

Maksunkorotus

Väylämaksua voidaan korottaa:

1) enintään 30 prosentilla, jos maksuvelvollinen on antanut väylämaksun määräämistä varten tarvittavat tiedot puutteellisina tai virheellisinä taikka kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa; taikka

2) enintään 50 prosentilla, jos maksuvelvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut väylämaksun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan, jättänyt antamatta tietoja väylämaksun määräämistä varten taikka muutoin laiminlyönyt tiedonantovelvollisuutensa ja menettely on ollut omiaan aiheuttamaan sen, että maksuvelvolliselle olisi jäänyt maksua määräämättä.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on sillä saavutettavissa ollut hyöty ja muut asiaan vaikuttavat seikat huomioon ottaen pidettävä törkeänä, väylämaksua on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään 100 prosentilla.

18 §

Virhemaksu

Jos 17 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa väylämaksua ei määrätä maksettavaksi, tai jos väylämaksun määrä on vähäinen eikä maksunkorotusta ole määrätty, virhemaksuna voidaan kantaa vähintään 10 ja enintään 2 500 euroa.

Virhemaksun suuruutta määrättäessä otetaan huomioon menettelyn moitittavuus, toistuvuus ja muut näihin rinnastettavat seikat.

5 luku

Maksunoikaisu maksunsaajan hyväksi ja jälkimaksatus

19 §

Oikaisu maksunsaajan hyväksi

Jos väylämaksu on laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi tai sen vuoksi, ettei tulliviranomainen ole tutkinut asiaa joltakin osin, jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä tai sitä on palautettu liikaa maksuvelvollisen sitä aiheuttamatta, tulliviranomai-

sen on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asia muutoin ole vireillä tai valitukseen an-
netulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisu on tehtävä vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona väylä-
maksu tai sen palautus määrättiin tai olisi maksuvelvollisen ilmoituksen perusteella pitä-
nyt määrätä.

20 §

Jälkimaksatus

Jos väylämaksu on jäänyt kokonaan tai osaksi määräämättä sen vuoksi, että maksu-
velvollinen on kokonaan tai osittain laiminlyönyt ilmoitusvelvollisuutensa tai antanut mak-
sun määräämistä varten puutteellisen, erehdyttävän tai väärän ilmoituksen tai muun tied-
on tai asiakirjan, taikka jos väylämaksua on sanotusta syystä palautettu liikaa, tulliviran-
omaisen on määrättävä määräämättä jäänyt väylämaksu maksuvelvollisen suoritettavak-
si.

Jälkimaksatus on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden
alusta, jonka aikana väylämaksu tai sen palautus määrättiin tai olisi pitänyt määrätä.

Jos tulliviranomaisen hyväksymä, Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuu-
luvaan valtioon sijoittautunut laivanisännän edustaja ei tiennyt eikä hänen olisi pitänyt-
kään tietää, että maksun määräämistä varten annettu ilmoitus, asiakirja tai muu tieto on
puutteellinen, erehdyttävä tai väärä, jälkimaksatus on tällaisen laivanisännän edustajan
osalta toimitettava 18 kuukauden kuluessa saatavan syntymisestä. (21.11.2008/750)

21 §

Maksuvelvollisen kuuleminen

Ennen oikaisua maksunsaajan hyväksi ja ennen väylämaksun perintää jälkikäteen mak-
suvelvolliselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

6 luku

Oikeussuojakeinot

22 §

Ennakkoratkaisu

Tullihallitus voi antaa hakemuksesta ennakkoratkaisun väylämaksua koskevien sään-
nösten soveltamisesta, jos asia on hakijalle erityisen tärkeä. Ennakkoratkaisua ei kuiten-
kaan anneta siitä, mikä on aluksen jääluokka tai nettovetoisuus eikä väylämaksun mää-
rystä.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan,
ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi. Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on ha-
kijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä kiireellisenä.

23 §

Maksun huojentaminen ja maksunlykkäys

Jos väylämaksun periminen täysimääräisenä olisi olosuhteet huomioon ottaen ilmeisen
kohtuutonta, Tullihallitus voi hakemuksesta alentaa suoritettua tai suoritettavaa väylä-
maksua, maksunlisäystä, viivekorkoa tai lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa tai pois-
taa sen kokonaan.

Jos väylämaksun periminen täysimääräisenä olisi olosuhteet huomioon ottaen ilmeisen kohtuutonta, Tullihallitus voi hakemuksesta myöntää väylämaksun suorittamiseen lykkäystä. Lykkäys myönnetään ehdolla, että lykätyn määrän suorittamisesta annetaan lykättyä määrää vastaava vakuus. Lykkäys voidaan kuitenkin myöntää vakuutta vaatimatta maksettavan määrän vähäisyyden tai lykkäysajan lyhyiden vuoksi. Väylämaksulle, jonka maksamiselle on myönnetty lykkäystä, peritään lykkäysajalta korkoa, joka on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisätynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään 3 euroa. Erityisen painavista kohtuussyistä lykkäys voidaan kuitenkin myöntää ilman korkoa.

24 §

Oikaisu maksuvelvollisen hyväksi

Jos tulliviranomainen oikaisuvaatimuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että väylämaksua on määrätty liikaa tai palautettu liian vähän, sen on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisu voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa väylämaksun tai sen palautuksen määräämistä seuraavan kalenterivuoden alusta tai mainitun ajan kuluessa tehdyn kirjallisen vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

25 §

Muutoksenhaku

Väylämaksua tai sen palautusta koskevaan tai muuhun tämän lain nojalla annettuun tulliviranomaisen päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei kuitenkaan saa hakea muutosta valittamalla. Valtion puolesta valitusoikeus tullipiirin päätöksestä on tullipiirissä olevalla tulliasiamiehellä ja Tullihallituksen päätöksestä Tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä. Muutosta on haettava kirjallisesti ja valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa viranomaiselle, jonka päätöksestä valitetaan.

Valitusaika on kolme vuotta väylämaksun määräämistä tai sen palauttamista seuraavan kalenterivuoden alusta, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muusta kuin väylämaksun määräämistä koskevasta päätöksestä valitettaessa valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Tulliasiamiehen valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Merenkululaitoksen 9 §:n nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

26 §

Muutoksenhaku korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on painava taloudellinen tai muu syy.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimmalla hallinto-oikeudelle tai Helsingin hallinto-oikeudelle. Valtion puolesta valitusoikeus on Tullihallituksessa olevalla tulliasiamiehellä.

Jos tässä laissa ei toisin säädetä, muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa säädetään.

27 §

Väylämaksun suorittaminen muutoksenhausta riippumatta

Väylämaksu on valituksesta huolimatta maksettava säädetyssä ajassa.

28 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos väylämaksua palautetaan maksunoikaisun tai valituksen johdosta, palautusmäärälle suoritetaan korko. Korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko lasketaan maksupäivästä.

Korkoa ei makseta 17 euroa pienemmälle palautettavalle määrälle. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

7 luku

Erinäiset säännökset

29 §

Muut väylämaksun kantamisessa sovellettavat säännökset

Väylämaksun maksamisen viivästysseuraamuksiin sovelletaan, jollei tässä laissa toisin säädetä, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään. Väylämaksun kannossa, perimisessä ja palauttamisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (609/2005) tai sen nojalla säädetään.

Väylämaksun perimiseen ulosottotoimin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, jollei tässä laissa toisin säädetä, mitä verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään sekä mitä verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annetussa laissa (395/1973) säädetään.

30 §

Pienin perittävä määrä

Pienin perittävä väylämaksun määrä on 10 euroa.

31 §

Tietojenantovelvollisuus

Maksuvelvollisen on pyydettyäessä annettava tulliviranomaiselle väylämaksun kantamista, valvontaa ja tarkastamista varten tarpeellisia tietoja ja asiakirjoja.

32 §

Maksunkierto

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on väylämaksatusta toimitettaessa meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa.

33 §

Sähköinen tiedoksianto

Tulliviranomaisen päätös voidaan antaa tiedoksi myös sähköisesti käyttämällä maksuvelvollisen ilmoittamaa sähköistä asiointia koskevaa yhteystietoa. Päätöksen katsotaan tuolloin tulleen maksuvelvollisen tietoon sähköisen viestin lähettämispäivänä, jollei muuta näytetä.

34 §

Rangaistussäännös

Rangaistus veropetoksesta, törkeästä veropetoksesta ja lievästä veropetoksesta säädetään rikoslain (39/1889) 29 luvun 1–3 §:ssä.

35 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Tällä lailla kumotaan 16 päivänä elokuuta 2002 annettu väylämaksulaki (708/2002) ja väylämaksusta 22 päivänä elokuuta 2002 annettu valtioneuvoston asetus (719/2002).

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

36 §

Siirtymäsäännökset

Väylämaksuun, jonka peruste on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Kumotun väylämaksulain 12 §:n 3 momentin nojalla annetut Merenkululaitoksen määräykset ja Merenkululaitoksen vahvistama luettelo jäävät edelleen voimaan, kunnes niitä määrätään toisin alusten jääluokista ja jäänmurtaja-avustuksesta annetun lain nojalla.

Laki väylämaksulain muuttamisesta 21.11.2008/750 ja laki väylämaksulain 6 ja 8 §:n muuttamisesta 5.12.2008/787 tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.